

265. Hagyjad az Úr Istenre Te minden utadat

Gesius B., 1603.

dm C F dm6 E7 am E7/G# E7 am F
dm am E7 am G am

HAGY - JAD az Úr Is - ten-re Te min - den ú - ta - dat, Ki az e - get hor - doz - za,
Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ó né - ked nyug - tot ad.

gm/B C7 F dm am B C G A - 7 dm
B6 C7 F dm B C gm7 A7 dm

Osz - lat fel - hőt, sze - let, Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.

2. AZ ÚRRA bízzad dolgod: Könnyebbül a teher; :/: Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el.
Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.

3. A TE irgalmasságod Van rajtam, Istenem, :/: Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem.
Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a te végezésed, Ha áld, ha sujt karod.

4. ÚTAD van számtalan sok, Uram, és eszközöd; :/: Reánk is szent áldásod Bősséggel öntözöd.
Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja Gyermeked java.

5. BÍZZÁL, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? :/: Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont.
Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő Vig napot is derít.

6. Ő BENNE vesd halálig Jó reménységedet: :/: Ő biztos révbe szállít A bajból tégedet.
Bár késik a segítség És nem találsz vígaszt: Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.

7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; :/: Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható!
Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök pálma vár ránk: Útunk a mennybe visz.

Gerhardt Pál, 1607-1676.

